

“ናባይ ተመለሱ እሞ፣ ደኃኑ”

“ተመየጡ ኀበዩ ወተሓይዉ” (ኢሳ 45:22)

ክቡር ሕዝበ እግዚአብሔር፣

እንሆ ሎምዘመን እውን፣ አይብኃይልናን፣ ብኃይሊ ልዑል አምላክ፣ ናብ ሓዲስ ዓመተ ምሕረት ግእዝ 2015 ንሳገር አሎና። ኣብዚ ምጅማር ዘመነ ሉቃስ እምበኣር፣ ቡቶም፣ “ኅብረት፣ ተሳትፎ፣ ተልእኮ” ዝብሉ መራሕቲ ኣርእሱ፣ ሲኖዶሳዊ ጉዕዞ ተጸሚድና፣ ብፍልይ ዝበለ መንገዲ ነዚ እግዚአብሔር ባዕሉ ኣብ መጽሓፍ ኢሳይያስ ነቢይ፣ “አምላኽ ኣነ እየ፣ ካልእ አምላኽ የልቦን፣ ሰለዚ ኣቲም ኣብ ኩሉ ወሰናት ምድሪ ዘሎኹም ሕዝቢ፣ ናባይ ተመለሱ እሞ ደኃኑ” (ኢሳ 45:22) እናበለ ዘቐርበልና ዘሎ ዕድመ ብምሉእ ልብና ነድህበሉ። ሸሕጻ እግዚአብሔር ደጋጊሙ፣ ናብኡ ንክንምለስ ዝኣክል ጊዜን፣ ብዙኅ ዕድልን እንተ ሃበና፣ ብወገንና ግን ብዙኅ ሸለልትነት ነርኢ ኢና። ኣብ ዕለታዊ ሕይወትናን ስራሕናን ብዙኅ ጊዜ ብዘይ ሓገዝ አምላኽ ክንነብር፣ ክንሰርሕ፣ ክነሰልጥ ንክእል ይመስለና። ኣብ ክንዲ ብእግዚአብሔር ንመሃር ንሕና ክንምህር፣ ኣብ ክንዲ ብእኡ ንምራሕ፣ ንሕና ክንመርሖ ንደሊ። ብሓጺሩ ኣብ ክንዲ ንሕና ንሰምዖ ክሰምዖና ጥራይ ንደሊ፣ ፍቓዱ ክንዲ ንፍጽም ፍቓድና ክፍጽመልና ጥራይ ንምነ። በዚ ምክንያት እዩ ሎሚ’ውን፣ አምላኽና፣ “አየ! ኣቲም ቈናናት! አየናይ ይበልጽ፣ መራትዶ ሰራሕኡ፣ ሰራሕዶ ንሰራሕኡ ንሰኻ ኣይሰራሕኻንን፣ ከምኡውን ኣይተሰተውዕልን ኢኻ” ይብሎ እዩ።” (ኢሳ 29:16) እናበለ ዝሓተናን ዝብድሃናን ዘሎ። ፈጣሪና፣ መድኃኒና፣ ሓላዊና ምኅኑ ፈሊጥናን ተአሚንና ክንዲ ነክብርን፣ ክንምልኾን ንሰግደሉን፣ ብርእሰና ከም ድልዩትና ክንከይድ ንደሊ። ሓቀይና ሃይማኖት ወይ አምልኾ ግን፣ ቅድሚ ኩሉ መንነትካ ምፍላጥ እዩ። እግዚአብሔር ፈጣሪኻ፣ ምኅኑ ተአሚንካ ንኣኡ ዝግባእ ሰግደትን አምልኾን ከተቐርብ እዩ ዝግባእ። “ናይ ሃይማኖት መንፈሳዊ ኃይሊ ቀዳማይ ተግባሩ አምልኾት (ሰግደት) እዩ። ንአምላኽ ምምላኽ (ምስጋድ) ማለት ከም መጠን ፈጣሪ፣ አምላኽ ምቕባሉ፣ ፈጣርን መድኃንን፣ ናይ ኩሉ’ቲ ህልው ዘበለ ዋናን ጉይታን፣ መወዳእታ ዘይብሉን፣ ምሕረት ዝመልእ ፍቕርን ከምዝኾነ ምእማኑን ምቕባሉን ማለት እዩ። ኢየሱስ ድማ ኦሪት ዘዳግም ብምጥቃስ፣ “ንእግዚአብሔር ሰገድ ነኣኡ በይኑ ድማ አምልኽ” ይብል” (መዝሃን ሃይማኖት ቍ. 2096፣ ሉቃ 4:8 ዘዳ 6:13 ረኣ)።

ብሓጺሩ እግዚአብሔር ፈጣሪ ንሕና ፍጡራት፣ ንሱ ክኣል ኩሉ ንሕና ድኹማት፣ ንሱ መድኃኒ ንሕና ጥፋኣት፣ ምኅንና ፈሊጥና፣ ናብኡ ክንጉዩ ከሎና ኣብ ሃይማኖትና ጸኒዕና ኣሎና ማለት እዩ። ነዚ ረሲዕና ከም ክኢላታትን ፈላጣትን ብዘይ አምላኽ ክነብሩ ክገብሩ ዝክእሉ ኮይንና ክንክየድ ከሎና ግን፣ ከምቲ ኣብ መልእኽቲ ቅዱስ ጳውሎስ እንረኽቦ፣ ነቲ መንነቲ ከይፈለጠ ልዕሊ ዓቅሙ ዝመጣጠር ሰብ ኢና ንመሰል። ሰለዚ፣ “ኣታ ሰብ፣ ንአምላኽ እትማገቶ መን ኢኻ፣ ግቡርዶ ንገባራ ‘ንምንታይ ከምዚ ገርካ ሰራሕኻ’ ይብሎ እዩ?” (ሮማ 9:20) ዝብል ግብራዊ ሕቶ ክቐርበልና ከኣ ግቡእን ቅኑዕን እዩ። እምላኽና’ውን ደጋጊሙ “ቃል ሓቂ ካብ ኣፈይ ወጺኡ ኣሎ፣ ኣይክልወዋን ከኣ እዩ። ኩሉ ብርኪ ክሰግደለይ እዩ፣ ልሳን ከኣ ብኣይ ክምሕል እዩ፣ ኢላ ብርእሰይ እምሕል ኣሎኹ” (ኢሳ 45:23) እናበለ ዓመት መጸ ነቲ ሓቀይና መንነትናን ክእለትናን ከዘኻኸርና ይደሊ። ምእንቲ ንኩልና ክሕሸና እምበኣር ነዚ፣ “ኣነ ሕያው እየ፣ ይብል እግዚአብሔር፣ ኩሉ ብርኪ ክሰግደለይ እዩ፣ ኩሉ ልሳንውን ኣነ አምላኽ ምኅንይ ክእመን እዩ” (ሮማ 14:11) ዝብል ዘይገባ ቃል ጉይታ ንዘክር። ካብ ዘዩሎ ብአምሳሉ ፈጠሩናን ወትሩ ይኃልዩልናን ጥራይ ዘይኮነ፣ “ቡቲ ሓደ ወዱ ዝኣመነ ዘበለ ኩሉ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ምእንቲ ክረክብ እምበር ከይጠፍእሲ አምላኽ ንወዱ በጃ ክሳዕ ዚህብ ክሳዕ ክንድዚ ንዓለም ኣፍቀራ” (ዮሐ 3:16)። እዚ እግዚአብሔር መዓልቲ መጸ ዘወፍየልና ድኅነት ከኣ ብሕማማትን፣ ሞትን፣ ትንሣኤን መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ እዩ ተረኺቡ። “ሰለዚ ንክብሪ ሰም ኢየሱስ፣ ኣብ ሰማይን ኣብ ምድርን ዘሎ ኩሉ ፍጥረት ብብርኩ ከምብርክኽ እዩ፣ ንክብሪ እግዚአብሔር ኣቦ ከኣ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ጉይታ ከምዝኾነ ብጋህዲ ክእመን እዩ” (ፊል 2:10-11)። ኣብ መጨረሻት ዓለም ድማ፣ ከምቲ ዮሐንስ ኣብ ራእይ “እቶም ኣብ ሰማይን ኣብ ምድርን፣ ኣብ ትሕቲ ምድርን ኣብ ባሕርን፣ ኣብኣቶም ዘለው ኩሎም ፍጡራን ድማ፣ ‘ውዳሴን ክብርን ግርማን ሥልጣንን ነቲ ኣብ ዙፋን ተቐሚጡ ዘሎን ነቲ ገንሸልን ይኹን’ ኪብሉ ክለው ሰማዕኩ” (ራእ 5:13 እናበለ ዝመሰከር ነፍስ ወከፍና እውን ኣብ ሕይወትና፣ ንእግዚአብሔር ፈጣሪናን፣ ንኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒናን ማእከላይ ቦታ ሂብና፣ ብእምነትን ብተስፋን ብፍቕርን ምስ እንነብርን ምስ እንክየድን ኢና ዕውት ካቶሊካዊ ሕይወት ክንመርሕ ንክእል)። ኣብ ግላዊ ጸሎትና ኮነ ኣብቲ ብኃባር እንፍጽሞ ግብረ አምልኾና ኣቐዲምና ንአምላኽና ክንሰግድ፣ ክንውድሱ፣ ከነመሰግን እዩ ዝግብኣና። እቲ ባዕሉ ኢየሱስ ዝመሃረና “ኣብ ሰማይ እትነብር ኣቦና” ዝብል

ጸሎት እውን “ሰምካ ይመሰገን፣ መንግሥትካ ትምጸእ፣ ፍቅርካ አብ ሰማይ ከምዝኾነ ከማኡ አብ ምድሪ ይኹን” ብምባል እዩ ዝጅምር። እዚ ከአ እዩ እቲ ቅኑዕ ኣምልኹ። ድሕሪ እዚ ከአ ናይ ልመናን ናይ ንሱኣን ጸሎት ከነቕርብ የምዕረልና እዩ።

ነዚ ኩሉ ንምግባር ግን ነቲ “ተመደጡ ኃቤዩ ወተሓይወ”፣ ናባይ ተመለሱ እሞ ደኃኑ፣ ሕወዩ፣ ጠዓዩ፣ ዝብል ጥዑም ድምጺ ኣምላኽና ክንቅበል የድሊ። በዚ ምስ መላእ ካቶሊካዊት ቤተክርስቲያን ኣብ ጉዕዞ ሲኖዶስ ተጸሚድናሉ ዘሎና ክቡር ጊዜ፣ ነዚ ሓዲስ ዓመት ክንጅምር ከሎና እምበኣር፣ እምነትና ክበራበር፣ ተነሲሕና ምስ ኣምላኽናን፣ ምስ ርእሰናን፣ ምስ ብጻይናን ዕርቅን ሰላምን ክንገብር ንዕደም ኣሎና ማለት እዩ። እግዚአብሔር “ናባይ ተመለሱ እሞ ደኃኑ”፣ ክብለና ከሎ፣ ‘ካባይ ርሒቕኩም ኣሎኹም፣ እሞ ቅረቡ፣ ተጋጊኹም ኣሎኹም፣ ተአረሙ፣ ተባኢስኩም ኣሎኹም ተዓረቁ፣ ተፈላሊኹም ኣሎኹም እሞ ኅበሩ/ተአከቡ፣ ደኹምኩም ኣሎኹም እሞ በርትዑ፣ መንግሥቲ ስሒትኩም ኣሎኹም እሞ ተመለሱ’ ይብለና ከምዘሎ ተረጎጠና፣ ኣብዚ ሓዲስ ዓመት ሓዲስ ሕይወት ክንጅምር ንተዓጠቕ። እዚ ማለት ከአ፣ ዓሚቕ እምነትን መንፈስ እውነተይና ኣምልኹን ሰግደትን ምእንቲ ክሓድረና፣ መዓልቲ መጻ፣ ነቲ ርኅሩኅ ኣቦና፣ ከምቲ ዳዊት መዘምር ዝብሎ፣ “ብኣኻ እውከል ኣሎኹ እሞ፣ ንግሆ ንግሆ ምሕረትካ ኣሰምዓኒ። ጸሎተይ ናባኻ ኣዕርግ ኣሎኹ እሞ፣ እታ ዝኾነ መንገዲ ኣፍልጠኒ--- ንሰኻ ኣምላኽይ ኢኻ እሞ፣ ምግባር ፍቅርካ ምሃረኒ፣ ሠናይ መንፈስካ ብቅኑዕ መንገዲ ይምርሓኒ” (መዝ 143:8.10) እናበልና ንጸሊ። እዚ ትሕትናን እምነትን ዝመልእ ዓይነት ጸሎት እዩ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ተቐባልነትን ተሰማዕነትን ዘለዎ።

መዝገበ ሃይማኖትና እውን ትርጉም ሓቀይና ኣምልኹ ክገልጽ ከሎ፣ “ንእግዚአብሔር ምምላኽ እምበኣር፣ ዓባይቲ ነገራት ከምዝፈጸመን፣ ሰሙውን ዓብይ ከምዝኾነን፣ ከምቲ ናይ ማርያም ‘ጸሎተ ተዐብቦ’ ብመንፈስ ምስጋና ብምእማን (ብምቕባል) ነኣኡ ምውዳስን፣ ክብ ምባልን፣ ንርእሰኻ ምትሓትን ማለት እዩ። ነቲ ሓደ ኣምላኽ ምስጋና (ምምላኽ)፣ ንሰብ ናብ ርእሱ ንክየተኩርን ካብ ባርነት ኃጢአትን ካብ ጣጥኹ ዓለም’ዝን ሓራ የውጽኦ” (መዝገበ ሃይማኖት ቍ.2097) እናበለ የብርሃልና። ንቅኑዕ ኣምልኹ ዝጸረር ቀዳማይ ዕንቅፋት ትዕቢትናን ኣነነትናን እዩ። ነዚ ከአ ቅንዕናን ትሕትናን እዩ ፈውሱ። ኣብዚ እንጅምር ዘሎና ሓዲስ ዓመት፣ በቲ ልሙድ ሓጺር ጸሎት ጌርና፣ ብምሉእ ልብና፣ “ኦ ኣምላኽይ፣ ኣነ ኣኣምን፣ ኣነ እሰግድ፣ እፈትወካ፣ እደልዩካ፣ ምላኽ ሓደ ግበረኒ፣ ናባኻ ለውጠኒ” እናበልና ንጸሊ እንተኮይንና፣ ሃይማኖትና እናደልደለ፣ ፍቕርና እናተቐጸለ፣ ተሰፋና ድማ እናበርትዕ ክኸይድ እዩ። ብዘይ ኃይሊ ኣምላኽ ናብኡ ክንምለስ ኣይንኽእልን ኢና። በዚ እዩ መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ’ውን “እቲ ጉንዲ ወይኒ ኣነ እየ፣ ጨናፍር ከአ ንሰኻትኩም ኢኹም፣ እቲ ኣባይ ዝነበር፣ ኣነ’ውን ኣብኡ፣ ንሱ እዩ ብዙኅ ፍረ ዝፈሪ፣ ምኽንያቲ፣ ብዘይካይ ሓንቲ እኳ ክትገብሩ ኣይትኽእሉን ኢኹም” (ዮሐ 15:5) ዝበለና። ብቅንዕናን፣ ሓቅነትን ናብ እግዚአብሔር ክንምለስ፣ ሕይወትና ከነመዓራሪ፣ ከም ፍቓዱ ክንነብር እንተደለና እምበኣር ንሕና’ውን ንጉይታና “ጉይታዩ፣ ምሕረትካ ሠናይ እዩ እሞ መልሰሊይ፣ ከም ዕቤት ርኅሩኔኻ ናባይ ተመለሱ። ኦ እግዚአብሔር ካብ ጊልያኻ ኣይትተኃባኣ፣ ጸቢቡኒ ኣሎ እሞ ሕጂ መልሰሊይ። ናባይ ንዓ እሞ ኣድኻኒ፣ ካብ ኢድ ጸላእተይ ኣናግፈኒ” (መዝ 69:16-18) እናበልና ነቲ ኣምላኽ ዝደልዩ፣ ንሱ ከምዝደልዩ፣ ንሱ ስለዝደልዩ ክንነብርን ክንሰርሕን የድሊ።

“ተመደጡ ኃቤዩ ወተሓይወ”፣ ናባይ ተመለሱ እሞ ደኃኑ፣ ዝብል ጸዋዒት እግዚአብሔር ከም ውልቀ ሰባት ጥራይ ዘይኮነ ከም ስድራቤት፣ ከም ማኅበር፣ ከም ቍምሰና፣ ከም ኤጳርቅና፣ ከም መላእ ቤተክርስቲያን፣ ተነሲሕና ናብኡ ክንምለስ እሞ፣ ምስ ርእሰናን፣ ምስኡን ኣብ ነንሓድሕድናን ምስ ከባቢናን እውን ከይተረፈ ዕርቅ-ሰላም ክንገብር ከምዝደሊ እዩ ዘረድኣና ዘሎ። እምበኣር፣ ሓደ ካብቲ ጭቡጥ ምልክት ናይ ምምላሰና፣ ኣብ ጸዑቕ ጸሎትን ጸምን ምህልላን ንሱኣን ዕርቅን እንተተጸመድና እዩ። በዚ ምኽንያት እዩ፣ ጉባኤ ካቶሊካውያን ጳጳሳት፣ ኣብዚ ምጅማር ሓዲስ ዓመት፣ መድኃኔ ዓለም ብምሕራቲ ሓቀይና ሰላምን ፍትሕን ራህዋን ምእንቲ ከውርደልና፣ ካብ ርእሰ ዓመት በዓለ ቅዱስ ዮሐንስ ክሳብ በዓለ መስቀል ዘሎ መዓልታት (፩-፲፮ መስከረም ፳፻፲፮ ዓ.ም.ግ. 11-27 መስከረም 2022 ዓ.ም.ፈ.)፣ ፍሉይ ናይ ምህልላን ጸምን ጸሎትን ጊዜ ክኾነልና ወሲኑ ዘሎ እሞ፣ ኣብ መላእ ርእሰ-ኤጳርቅና ኣሥመራ’ውን ብትግሃት ክትግበር ሓደራ እብል። እቲ “ለምኑ ክወሃበኩም እዩ፣ ድለዩ ክትረኽቡ ኢኹም፣ ማዕጾ ኳሕኩሑ ክረሓወልኩም እዩ። ከመይ ዝለመነ ኩሉ ይቕበል፣ ዝደለየ ይረክብ፣ ማዕጾ ዝኳሕኩሐ ድማ ይረኃወሉ እዩ” (ማቴ 7:7-8) ዝበለና፣ መድኃኒና ክርስቶስ፣ ካብ ኩሉ ሕማምናን ቍስልናን፣ ጭንቀትናን፣ ሻቕሎትናን፣ ምእንቲ ከሕውየና፣ በዘን ዝተጠቐሳ መዓልታት፣ ኩሉ ካልእ ሓጀትና ገዲፍና ብእምነትን ብተሰፋን፣ ብምሉእ ልብና፣ ንምህልል፣ ንጹም ንጸሊ፣ ንነሳሕ ንመለስ። ደጋጊሙ፣ “ናባይ ተመለሱ እሞ ደኃኑ” ዝብል ሕያዋይ ኣቦ እዩ ዘሎና እሞ፣ ንዓና ክሕሸና ነዚ ለዋህ ዕድመኡ ነኹብር። ዝተባረኹ ሓንሰ-መስቀለ ገቢሩ፣ ነዚ እንጅምር ዘሎና ሓዲስ ዘመን፣ ዓመት ራህዋን፣ ፍትሕን ሰላምን ምዕባለን ይግበረልና። ንዓመታ ዝእዋን ብድኃነ ሰላም የጽንኣና፣ ዓመት ንዓመት የድግመና።

ተኃባ መንግሥተ ኣብ ተሰፋማርያም
እብን መንግሥተ ኣብ ተሰፋማርያም
ሊቀ ጳጳሳት ዘመንበረ ኣሥመራ

